

مبانی فقهی اجرای علنی مجازاتهای جرائم جنسی در حقوق ایران

ایوب زینلی

عضو هیئت علمی گروه حقوق، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران

چکیده

نحوه اجرای مجازات، به عنوان یکی از واکنش های اجتماعی در مقابل مجرم همواره و در طول تاریخ، ذهن اندیشمندان علوم اجتماعی را به خود مشغول داشته است. مکاتب مختلف فکری، اهداف و ویژگی های متعددی را برای مجازات بیان نموده اند. از تشفی خاطر مجنی علیه تا حمایت از بزه دیده، تا ترمیم عدالت مخدوش شده ناشی از بزه، اهدافی است که برای مجازات ذکر شده اند. اما این اهداف در ادیان و مکاتب الهی و مذهبی سوبه دینی و نگاه اخروی نیز به خود گرفته اند. از جمله جرایمی که تقریباً در تمامی ادیان الهی با مجازات های سنگین مواجهند، جرایم جنسی است. جرایم جنسی از یک منظر و منطبق با اسلام، ممکن است با مجازات حدی پاسخ داده شود و یا در مواردی، واکنش اجتماعی به شکل تعزیر باشد. چگونگی اجرای این مجازات ها، دغدغه فکری و از موارد اختلافی بوده است. مقنن ایران در سال ۱۳۹۲، با تقنین ماده ۴۹۹ آیین دادرسی کیفری، اصل را بر علنی نبودن اجرای مجازات ها قرارداد، مع الوصف این موضوع، کاملاً حل اختلاف نموده است. در این مقاله بدو با تعریف جرائم منافی عفت و جرایم جنسی مشمول حد، با بررسی ادله فقهی، به چگونگی اجرای مجازات در این گونه جرائم خواهیم پرداخت.

واژگان کلیدی: اجرای مجازات، اجرای علنی، مبانی فقهی، جرائم منافی عفت جرائم جنسی